

TRATADO DE EXTRADICIÓN
ENTRE
LA REPÚBLICA ARGENTINA
Y
LA REPÚBLICA CHECA

La República Argentina y la República Checa, en adelante denominadas “las Partes Contratantes”,

Motivadas por el deseo de fortalecer y hacer más eficientes los mecanismos jurídicos internacionales existentes para la cooperación entre las Partes Contratantes en la lucha contra el delito;

Afirmando su compromiso de combatir la delincuencia organizada transnacional en forma coordinada;

Reafirmando su profunda voluntad de respetar los derechos humanos y las libertades fundamentales;

Considerando el alto nivel de confianza mutua entre las Partes Contratantes y el mejoramiento recíproco de las instituciones democráticas dentro de las cuales se desarrollan los procedimientos judiciales conforme al estado de derecho;

Convencidas de la necesidad de encontrar soluciones conjuntas en materia de extradición a fin de agilizar los procedimientos, reducir las dificultades y simplificar las normas que rigen la práctica, sin afectar los derechos y las garantías de la persona cuya extradición se solicita;

Han acordado lo siguiente:

ARTÍCULO 1
OBLIGACIÓN DE EXTRADITAR

Cada Parte Contratante se compromete a extraditar a la otra, a solicitud de una de las Partes Contratantes y con sujeción a las disposiciones del presente Tratado, a toda persona que se encuentre en su territorio y sea requerida por las autoridades competentes de la otra Parte Contratante para ser juzgada o para la imposición o ejecución de una condena en el Estado Requirente por un delito extraditable.

ARTÍCULO 2

DELITOS EXTRADITABLES

1. La extradición se concederá por hechos que constituyan delito conforme a la legislación de ambas Partes Contratantes y que sean punibles con pena de prisión u otra pena privativa de la libertad por un período máximo de al menos dos (2) años o una pena más severa.
2. Cuando se solicite la extradición de una persona para el cumplimiento de una pena de prisión u otra pena privativa de la libertad impuesta por un tribunal del Estado Requirente por un delito extraditable, sólo se concederá la extradición si el periodo pendiente de cumplimiento de la pena de prisión u otra pena privativa de la libertad es de al menos seis (6) meses.
3. A fin de determinar si un hecho constituye delito conforme a la legislación del Estado Requerido:
 - a) No será relevante si las leyes de ambas Partes Contratantes incluyen el delito dentro de la misma categoría o si lo tipifican con la misma terminología; y
 - b) Deberá considerarse la totalidad del hecho que se le atribuye a la persona requerida y no será relevante si los elementos constitutivos del delito difieren entre las leyes de ambas Partes Contratantes.
4. En el caso de que el pedido de extradición se refiera a varios delitos, y cada uno de ellos sea punible conforme a la legislación de ambas Partes Contratantes, aun cuando alguno no reúna las condiciones establecidas en los párrafos 1 y 2, el Estado Requerido podrá conceder la extradición respecto de todos los delitos siempre que se extradite a la persona por al menos un delito extraditable.
5. Si la solicitud de extradición se refiere a una condena de prisión y a una sanción pecuniaria, el Estado Requerido podrá conceder la extradición a fin de lograr el cumplimiento de la pena de prisión y de la sanción pecuniaria.

ARTÍCULO 3

DELITOS FISCALES

Cuando se solicite la extradición de una persona por un delito relativo a tributación, derechos de aduana, controles cambiarios u otras cuestiones en materia impositiva no podrá denegarse la extradición con el argumento de que la legislación del Estado Requerido no impone la misma clase de gravamen o no cuenta con una reglamentación impositiva, aduanera o cambiaria del mismo tipo que la ley del Estado Requirente.

ARTÍCULO 4

DENEGACIÓN OBLIGATORIA DE LA EXTRADICIÓN

No se concederá la extradición en las siguientes circunstancias:

1. Si el Estado Requerido considera que el delito por el cual se solicita la extradición es de carácter político. El concepto de delito político no se extenderá a los delitos que entrañen para las Partes Contratantes la obligación de establecer jurisdicción o de conceder la extradición en virtud de acuerdos internacionales de los cuales ambas Partes Contratantes sean parte.
2. Si el Estado Requerido tiene motivos fundados para creer que la extradición se ha solicitado con el fin de procesar o castigar a una persona por razones de raza, religión, nacionalidad, origen étnico, idioma, edad, capacidad física o mental, opinión política, sexo u orientación sexual, o si la situación de la persona reclamada en un proceso penal podría verse perjudicada por alguno de los motivos mencionados.
3. Si la acción penal o la pena impuesta para el delito por el cual se solicita la extradición podría ser impedido por prescripción conforme a la legislación del Estado Requirente.
4. Cuando el Estado Requirente formule la solicitud de extradición conforme a una sentencia pronunciada *in absentia*, a menos que dicha Parte garantice que la persona requerida tendrá la oportunidad de ser juzgada nuevamente en su presencia para ser oída, ejercer su derecho de defensa y, en consecuencia, obtener una nueva sentencia.
5. Si el delito en el que se funda la solicitud de extradición estuviese sancionado con la pena de muerte conforme a la legislación del Estado Requirente, a menos que dicho Estado otorgue garantías suficientes de que tal pena no será impuesta.
6. Si el delito que motiva la solicitud de extradición estuviese tipificado en la ley militar pero no en la legislación penal ordinaria.
7. Cuando la persona reclamada deba responder en un proceso penal, presentarse en juicio o haya sido condenada por un tribunal *ad hoc* o de excepción.
8. Cuando la persona reclamada haya sido absuelta o condenada definitivamente en el Estado Requerido por el mismo delito que motiva el pedido de extradición o se le haya otorgado indulto o amnistía en dicho Estado.
9. Si la persona reclamada se encuentra en el Estado Requerido en virtud de haber sido extraditada desde un tercer Estado y este último deniega su consentimiento para la reextradición.

ARTÍCULO 5

DENEGACIÓN FACULTATIVA DE LA EXTRADICIÓN

Podrá denegarse la extradición cuando concurra alguna de las siguientes circunstancias:

1. Si la persona requerida se encuentra sometida a un proceso penal en el territorio del Estado Requerido por el mismo delito que motiva el pedido de extradición.
2. Si, en virtud de la legislación del Estado Requerido, el delito que motiva el pedido de extradición ha sido cometido en todo o en parte dentro de su territorio o en un lugar que considere bajo su soberanía y dicho Estado prevé iniciar acciones penales contra la persona que cometió el delito.
3. Si el delito que motiva la solicitud de extradición ha sido cometido fuera del territorio de cualquiera de las Partes Contratantes y la legislación del Estado Requerido no establece la competencia del Estado respecto de tal delito fuera de su territorio en circunstancias similares.

ARTÍCULO 6

EXTRADICIÓN DE NACIONALES

El Estado Requerido tendrá la facultad de denegar la extradición de sus nacionales. En caso de no concederse la extradición exclusivamente por ese motivo, el Estado Requerido deberá, a instancia del Estado Requirente, someter el caso a sus autoridades competentes a fin de que se adopten las medidas tendientes al juzgamiento de la persona en cuestión por la comisión de todos o algunos de los delitos que motivan la solicitud de extradición. El Estado Requerido informará al Estado Requirente sobre toda medida adoptada y sus resultados.

ARTÍCULO 7

VÍAS DE COMUNICACIÓN E IDIOMAS

1. Cada una de las Partes Contratantes designará una Autoridad Central a los fines del presente Tratado. Las Autoridades Centrales serán, por la República Argentina, el Ministerio de Relaciones Exteriores y Culto y, por la República Checa, el Ministerio de Justicia. Las Partes Contratantes deberán notificarse por escrito toda vez que designen nuevas Autoridades Centrales.
2. Las solicitudes de extradición deberán formularse por escrito y transmitirse, junto con la documentación respaldatoria, por la vía diplomática.

3. No obstante, en caso de urgencia, la solicitud de extradición y la documentación respaldatoria podrán remitirse directamente entre las Autoridades Centrales de las Partes Contratantes.

4. Los pedidos de extradición y la documentación respaldatoria, así como toda información adicional solicitada en virtud del Artículo 10 del presente, deberán estar acompañados de su traducción al idioma oficial del Estado Requerido.

ARTÍCULO 8

SOLICITUD DE EXTRADICIÓN Y DOCUMENTACIÓN RESPALDATORIA

La solicitud de extradición deberá presentarse por escrito y estar acompañada por:

- a) información sobre la persona reclamada, incluida su nacionalidad, descripción física, fotografía y huellas dactilares, de ser posible, y toda otra información disponible sobre su presunta ubicación;
- b) información completa sobre la autoridad competente, incluidos números de teléfono y fax y dirección de correo electrónico;
- c) original o copia certificada de la condena impuesta, orden de detención o resolución análoga, incluida información sobre la autoridad competente que emitió la decisión;
- d) transcripción del texto legal pertinente del Estado Requirente que tipifica el delito y prevé la pena aplicable;
- e) descripción de las circunstancias del caso que dieron lugar a la comisión del delito que motiva la solicitud de extradición, incluidos hora y lugar en que ocurrieron y grado de participación;
- f) información sobre la condena y la pena impuesta, en caso de existir sentencia firme, y la parte de la pena pendiente de cumplimiento;
- g) una declaración que establezca que no ha operado la prescripción respecto del procesamiento o de la condena impuesta por la comisión del delito que motiva la solicitud de extradición y las disposiciones pertinentes de la legislación del Estado Requirente.

ARTÍCULO 9 LEGALIZACIÓN

La documentación enviada por medio de las vías establecidas en el presente Tratado estará exenta del requisito de legalización.

ARTÍCULO 10 INFORMACIÓN ADICIONAL

En el caso de que la información o la documentación que se proporcionen en respaldo de un pedido de extradición resulten insuficientes, el Estado Requerido deberá de inmediato informar al Estado Requirente sobre esta circunstancia. El Estado Requirente deberá brindar la información solicitada dentro de los cuarenta y cinco (45) días de la fecha en que haya recibido la solicitud.

ARTÍCULO 11 EXTRADICIÓN SIMPLIFICADA

En cualquier etapa del proceso, la persona reclamada podrá otorgar su consentimiento a la extradición ante las autoridades competentes del Estado Requerido. Dicho consentimiento deberá ser libre, expreso y voluntario y deberá informarse a la persona requerida sobre sus derechos y las consecuencias de su decisión. Una vez dado, el consentimiento será irrevocable. En caso de que se cumplan otras condiciones previstas en la legislación del Estado Requerido, se deberá entregar a la persona reclamada dentro del plazo estipulado en el Artículo 13, independientemente de que se hayan satisfecho los requisitos del Artículo 8 precedente.

ARTÍCULO 12 DECISIÓN

El Estado Requerido comunicará sin demora al Estado Requirente su decisión respecto de la solicitud de extradición. En caso de denegarla total o parcialmente, el Estado Requerido deberá exponer las razones en que se haya fundado.

ARTÍCULO 13

ENTREGA DE LA PERSONA RECLAMADA

1. La entrega deberá efectuarse dentro de los cuarenta y cinco (45) días de la fecha en que se informe al Estado Requirente que se ha concedido la extradición. Si el Estado Requirente no puede transferir a la persona reclamada dentro de dicho plazo, el Estado Requerido podrá otorgar una prórroga de quince (15) días por única vez.
2. En caso de fuerza mayor o de una enfermedad grave demostrada que impida a una de las Partes Contratantes entregar o recibir a la persona reclamada, deberá notificarse dicha circunstancia a la otra Parte Contratante antes de la finalización del plazo establecido en el párrafo precedente y podrá fijarse una nueva fecha para la entrega y recepción.
3. Si no se entrega a la persona reclamada dentro del plazo previsto, el Estado Requerido podrá posteriormente negarse a extraditarla por el mismo delito.

ARTÍCULO 14

ENTREGA DIFERIDA

Una vez que el Estado Requerido haya resuelto conceder la extradición, podrá diferir la entrega de la persona reclamada si ésta se encuentra sometida a un proceso o está cumpliendo una pena en el Estado Requerido por un delito distinto de aquél por el que se solicitó la extradición, hasta la finalización del proceso o el pleno cumplimiento de la pena. El Estado Requerido deberá informar al Estado Requirente sobre el aplazamiento de la entrega.

ARTÍCULO 15

ENTREGA TEMPORARIA

Una vez concedida la extradición, y en caso de que la persona reclamada se encuentre cumpliendo una pena o sometida a un proceso penal en el Estado Requerido, el Estado Requirente podrá solicitar su entrega temporaria. La persona requerida podrá ser entregada temporariamente al Estado Requirente para ser sometida a un proceso penal con las condiciones que las Partes Contratantes acuerden. La persona entregada en tales circunstancias deberá permanecer en custodia en el Estado Requirente. La persona que sea restituida al Estado Requerido tras haber sido entregada en forma temporaria deberá ser trasladada finalmente al Estado Requirente conforme a las disposiciones del presente Tratado.

ARTÍCULO 16

ENTREGA DE BIENES

1. Cuando se haya concedido la extradición y, a solicitud del Estado Requirente, todos los bienes que se encuentren en el Estado Requerido que hayan sido obtenidos como consecuencia del delito o que puedan tener valor probatorio deberán entregarse en la medida en que lo permita la legislación del Estado Requerido y con sujeción a los derechos de terceros, los cuales deberán ser respetados.
2. Si el Estado Requirente lo solicita, los bienes podrán ser entregados a dicho Estado aun si la extradición concedida no pudiera llevarse a cabo por causa de muerte, desaparición o fuga de la persona reclamada.
3. Cuando dichos bienes fueran susceptibles de embargo o decomiso en el Estado Requerido, éste podrá conservarlos o entregarlos en forma temporaria.
4. Si el Estado Requerido lo solicita, los bienes entregados deberán serle restituidos sin costo alguno una vez concluido el proceso cuando así lo establezca la legislación de dicho Estado o cuando sea necesario para proteger derechos de terceros.

ARTÍCULO 17

PRINCIPIO DE ESPECIALIDAD

La persona extraditada en virtud del presente Tratado no podrá ser detenida, sometida a un proceso o pena ni sujeta a ninguna otra restricción de su libertad en el Estado Requirente por un delito cometido con anterioridad a la fecha de su entrega por el cual no se haya solicitado su extradición, a menos que:

- a) la persona haya tenido la oportunidad de abandonar el territorio del Estado Requirente y no lo haya hecho dentro de los cuarenta y cinco (45) días de su puesta en libertad o la persona haya regresado voluntariamente al territorio del Estado Requirente después de abandonarlo;
- b) las autoridades competentes del Estado Requerido lo autoricen, a cuyo efecto el Estado Requirente deberá solicitar al Estado Requerido su autorización y adjuntar la documentación detallada en el Artículo 8.

ARTÍCULO 18

REEXTRADICIÓN A UN TERCER ESTADO

1. La reextradición de una persona entregada en virtud del presente Tratado a un tercer Estado por un delito cometido con anterioridad a la entrega de la persona sólo podrá efectuarse en los siguientes casos:

- a) la Parte Contratante que ha entregado a la persona otorga su consentimiento, o
- b) la persona ha tenido la oportunidad de abandonar el territorio del Estado Requirente pero no lo ha hecho dentro de los cuarenta y cinco (45) días de su liberación definitiva respecto del delito por el cual fue entregada por el Estado Requerido o la persona haya regresado voluntariamente al territorio del Estado Requirente luego de haberlo abandonado.

2. A este efecto, la Parte Contratante que pretenda reextraditar a la persona entregada al tercer Estado deberá, conforme al Artículo 8, presentar a la Parte Contratante que haya entregado a la persona reclamada una solicitud de consentimiento para la reextradición.

ARTÍCULO 19

DETENCIÓN PROVISORIA

1. El pedido de detención provisoria puede efectuarse directamente entre las Autoridades Centrales o por la vía diplomática o a través de la Organización Internacional de Policía Criminal (INTERPOL). La solicitud podrá transmitirse por correo electrónico, fax o cualquier otro medio electrónico que permita un registro por escrito.

2. El pedido de detención provisoria deberá incluir una descripción de la persona requerida, información sobre el lugar donde se encuentra la persona en caso de contarse con ese dato, una breve reseña de los hechos constitutivos del caso, información sobre la legislación relativa al delito cometido, una declaración sobre la existencia de uno de los documentos mencionados en el inciso c) del Artículo 8, y una declaración de que se solicitará formalmente la extradición de la persona reclamada.

3. La persona detenida en virtud de dicha solicitud deberá ser puesta en libertad si, transcurridos cuarenta y cinco (45) días de la fecha de su detención, el Estado Requirente no presentara el pedido formal de extradición al Estado Requerido.

4. El hecho de haber puesto en libertad a una persona de conformidad con el párrafo anterior no impedirá que sea detenida nuevamente y extraditada en caso de recibirse posteriormente la solicitud de extradición y la documentación respaldatoria.

ARTÍCULO 20

TRÁNSITO

1. Cada Parte Contratante podrá autorizar el tránsito por su territorio mediando solicitud por escrito de la otra Parte Contratante. La solicitud de tránsito:

a) podrá transmitirse por cualquier medio que permita un registro escrito;

b) deberá incluir una descripción de la persona reclamada así como su identidad y nacionalidad, una descripción de la naturaleza del delito y la pena aplicable, un breve resumen de los hechos constitutivos del caso, una declaración que certifique la existencia de una orden de detención o un registro de la sentencia condenatoria, así como detalles del tránsito y la entrega propuesta.

2. No se requerirá autorización para transitar si el tránsito se realiza por vía aérea sin aterrizaje programado en el territorio de la otra Parte Contratante. En caso de efectuarse un aterrizaje no programado en el territorio de la otra Parte Contratante, ésta podrá exigir la solicitud de tránsito prevista en el párrafo 1 del presente Artículo para que el tránsito se haga efectivo. Dicha Parte Contratante mantendrá bajo custodia a la persona hasta que haya recibido la solicitud de tránsito y éste se haya completado, siempre que reciba dicha solicitud dentro de las veinticuatro (24) horas siguientes al aterrizaje no programado.

ARTÍCULO 21

GASTOS

Los gastos derivados de los procesos de extradición correrán por cuenta de la Parte Contratante en cuyo territorio se hayan producido. El Estado Requirente asumirá los gastos de transporte de la persona extraditada.

ARTÍCULO 22
CONCURRENCIA DE SOLICITUDES

En caso de que una de las Partes Contratantes y un tercer Estado soliciten la extradición de una misma persona, la otra Parte Contratante determinará, conforme a su legislación nacional, a cuál de los Estados concederá la extradición y deberá informales su decisión.

ARTÍCULO 23
CONSULTAS Y RESOLUCIÓN DE CONTROVERSIAS

1. Las Autoridades Centrales mantendrán consultas recíprocas sobre la interpretación y aplicación de las disposiciones del presente Tratado.
2. Cualquier controversia que pudiera surgir en relación con la interpretación y aplicación del presente Tratado se resolverá por la vía diplomática.

ARTÍCULO 24
ENTRADA EN VIGOR

1. El presente Tratado se encuentra sujeto a ratificación y entrará en vigor a los treinta días después de la fecha de intercambio de los instrumentos de ratificación.
2. El presente Tratado se aplicará a todas las solicitudes de extradición presentadas con posterioridad a su fecha de entrada en vigor, aun cuando los actos u omisiones pertinentes hubiesen ocurrido antes de dicha fecha.

ARTÍCULO 25
TERMINACIÓN

1. Cualquiera de las Partes Contratantes podrá denunciar el presente Tratado mediante notificación cursada a la otra Parte Contratante por la vía diplomática. La denuncia se hará efectiva seis (6) meses después de la fecha en que la otra Parte reciba la notificación.
2. Sin perjuicio del párrafo precedente, las solicitudes de extradición presentadas antes de la fecha de finalización del presente Tratado permanecerán vigentes conforme a las disposiciones aquí previstas hasta que se tome la decisión definitiva de conceder o denegar la extradición.

Hecho en la ciudad de Praga, el 25 de noviembre de 2019, en dos originales, en los idiomas español, checo e inglés, siendo ambos textos igualmente auténticos. En caso de divergencia en la interpretación del presente Tratado, prevalecerá el texto en inglés.

POR
LA REPÚBLICA ARGENTINA

POR
LA REPÚBLICA CHECA

SMLOUVA O VYDÁVÁNÍ
MEZI
ARGENTINSKOU REPUBLIKOU
A
ČESKOU REPUBLIKOU

Argentinská republika a Česká republika, dále označovány jako „smluvní strany“,

motivovány touhou posílit a zefektivnit již existující mezinárodní právní mechanismy spolupráce mezi smluvními stranami v boji proti zločinu;

utvrzující své závazek k boji proti nadnárodnímu organizovanému zločinu koordinovaným způsobem;

potvrzující svou silnou vůli respektovat lidská práva a základní svobody;

mající na zřeteli vysokou úroveň vzájemné důvěry mezi smluvními stranami, a vzájemné zdokonalování demokratických institucí, které ustavují justiční postupy v souladu se zásadami právního státu;

přesvědčeny o potřebnosti nalezení společných řešení v oblasti vydávání, zaměřených na zrychlení těchto řízení, zmírnění obtíží a zjednodušení norem, které tyto postupy upravují, bez dopadu na práva a záruky osoby, o jejíž vydání je žádáno;

se dohodly na následujícím:

ČLÁNEK 1
POVINNOST VYDÁVAT

Každá ze smluvních stran se zavazuje vydávat druhé smluvní straně, na základě žádosti podané jednou ze smluvních stran a v souladu s ustanoveními této smlouvy, osoby nalezené na svém území, které jsou žádány příslušnými orgány druhé smluvní strany k trestnímu stíhání nebo k uložení či výkonu trestu v dožadujícím státě pro trestný čin podléhající vydání.

ČLÁNEK 2

TRESTNÉ ČINY PODLÉHAJÍCÍ VYDÁNÍ

1. Vydání bude povoleno pro jednání, které zakládá trestný čin, za který lze dle právního řádu každé ze smluvních stran uložit trest odnětí svobody či jiného zbavení osobní svobody, jehož horní hranice je nejméně dva (2) roky, nebo trest přísnější.
2. Pokud se žádost o vydání vztahuje k osobě žádané k výkonu trestu odnětí svobody nebo jiného zbavení osobní svobody uloženého soudem dožadujícího státu pro trestný čin podléhající vydání, vydání bude povoleno, zbývá-li z tohoto trestu nebo jiného zbavení osobní svobody vykonat ještě alespoň šest (6) měsíců.
3. Pro stanovení, zda jednání zakládá trestný čin dle právního řádu dožádaného státu:
 - a) nezáleží, zda právní řád každé ze smluvních stran zařazuje jednání zakládající trestný čin do stejné kategorie trestných činů či zda označuje trestný čin totožnou terminologií;
 - a
 - b) jednání připisované osobě, jejíž vydání se žádá, se posuzuje jako celek bez ohledu na to, zda se znaky skutkové podstaty trestného činu v právních řádech smluvních stran liší.
4. Pokud se žádost o vydání vztahuje k několika trestným činům, které jsou všechny trestné dle práva každé ze smluvních stran, ale některé z nich nesplňují další podmínky stanovené v odstavci 1 a 2, dožádaný stát může povolit vydání pro všechny tyto trestné činy za předpokladu, že osoba splňuje podmínky k vydání alespoň pro jeden z těchto trestných činů.
5. Pokud se žádost o vydání vztahuje jak k trestu odnětí svobody, tak k peněžitému trestu, dožádaný stát může povolit vydání pro výkon trestu odnětí svobody i peněžitého trestu.

ČLÁNEK 3

FISKÁLNÍ TRESTNÉ ČINY

Je-li žádáno o vydání osoby pro čin porušující právní úpravu týkající se daní, cel, devizové regulace či jakýchkoli jiných povinných plateb, vydání nelze odmítnout na základě toho, že právní řád dožádaného státu neukládá stejný druh daně či povinné platby, nebo že neobsahuje stejný druh daňové, celní či devizové regulace jako právní řád dožadujícího státu.

ČLÁNEK 4

OBLIGATORNÍ DŮVODY ODMÍTNUTÍ VYDÁNÍ

Vydání nebude povoleno za jakýchkoliv níže uvedených okolností:

1. Je-li trestný čin, pro který se vydání žádá, v dožádaném státě považován za politický trestný čin. Za politický trestný čin se nepovažuje žádný trestný čin, ohledně kterého smluvní strany přijaly závazek uplatnit svou jurisdikci nebo vydávat podle mezinárodních smluv, jejichž stranami jsou obě smluvní strany.
2. Má-li dožádaný stát zásadní důvody se domnívat, že žádost o vydání byla podána za účelem stíhání nebo potrestání osoby z důvodu její rasy, náboženského přesvědčení, národnosti, etnického původu, jazyka, věku, duševní či tělesné způsobilosti, politického přesvědčení, pohlaví nebo sexuální orientace nebo jestliže procesní postavení osoby může být dotčeno z jakéhokoli z těchto důvodů.
3. Jestliže je trestní stíhání či trest uložený pro trestný čin, pro který se žádá o vydání, promlčeno podle práva dožadujícího státu.
4. Byla-li žádost o vydání podána dožadujícím státem v souvislosti s rozsudkem vyneseným *in absentia* a dožadující stát neposkytne ujištění, že osoba, o jejíž vydání se žádá, bude mít možnost nového procesu ve své přítomnosti za účelem být slyšena, využití svého práva na obhajobu, výsledkem čehož bude nové rozhodnutí ve věci.
5. Hrozí-li za trestný čin, pro který se vydání žádá, trest smrti podle právního řádu dožadujícího státu, ledaže dožadující stát poskytne dostatečná ujištění, že trest smrti nebude uložen.
6. Jestliže trestný čin, pro který se vydání žádá, zakládá trestný čin podle vojenského práva, který není trestným činem dle obecného trestního práva.
7. Jestliže je žádáno o vydání osoby k trestnímu stíhání před soudem vzniklým *ad hoc* nebo před mimořádným soudem či k výkonu trestu uloženého takovým soudem.
8. Jestliže osoba, jejíž vydání se žádá, byla v dožádaném státě pravomocně zproštěna nebo odsouzena pro stejný trestný čin, pro který je žádáno vydání, nebo jí byla v dožádaném státě udělena milost či amnestie.
9. Jestliže se osoba, o jejíž vydání je žádáno, nachází v dožádaném státě v důsledku jejího vydání ze třetího státu a nezbytný souhlas s jejím dalším vydáním byl tímto třetím státem odmítnut.

ČLÁNEK 5

FAKULTATIVNÍ DŮVODY ODMÍTNUTÍ VYDÁNÍ

Vydání může být odmítnuto za jakýchkoliv níže uvedených okolností:

1. Je-li osoba, o jejíž vydání se žádá, stíhána na území dožádaného státu pro stejný trestný čin či trestné činy, pro které se o vydání žádá.
2. Byl-li trestný čin, pro který se o vydání žádá, podle práva dožádaného státu spáchán zcela nebo zčásti na jeho území nebo v místě považovaném za území pod jeho suverenitou a tento stát bude daný trestný čin stíhat.
3. Byl-li trestný čin, pro který se o vydání žádá, spáchán mimo území obou smluvních stran a právní řád dožádaného státu nestanoví jurisdikci pro takový trestný čin spáchaný mimo jeho území za obdobných okolností.

ČLÁNEK 6

VYDÁVÁNÍ OBČANŮ

Dožádaný stát není povinen vydávat své vlastní občany. Pokud je žádost o vydání odmítnuta pouze z tohoto důvodu, na žádost dožadujícího státu předá dožádaný stát věc svým příslušným orgánům, aby mohlo být vedeno trestní stíhání osoby pro všechny nebo pro některý z trestných činů, pro které bylo žádáno o vydání. Dožádaný stát bude informovat dožadující stát o veškerých provedených úkonech a o výsledku trestního stíhání.

ČLÁNEK 7

ZPŮSOBY STYKU A JAZYKY

1. Každá ze smluvních stran určí ústřední orgán pro potřeby této smlouvy. Ústředním orgánem Argentinské republiky je Ministerstvo vnějších vztahů a náboženských záležitostí, ústředním orgánem České republiky je Ministerstvo spravedlnosti. Jakoukoli změnu ústředního orgánu každá ze smluvních stran písemně oznámí druhé smluvní straně.
2. Žádosti o vydání a podkladové dokumenty jsou podávány písemně a jsou zasílány diplomatickou cestou.

3. V naléhavém případě však mohou být žádosti o vydání a potřebné doklady zaslány přímo mezi ústředními orgány smluvních stran.

4. Žádosti o vydání a podkladové dokumenty, stejně jako dodatkové informace vyžádané v souladu s článkem 10, budou opatřeny překladem do úředního jazyka dožádané strany.

ČLÁNEK 8

ŽÁDOST O VYDÁNÍ A PODKLADOVÉ DOKUMENTY

Žádost o vydání je podávána písemně a je k ní připojena:

- a) informace o osobě, o jejíž vydání je žádáno, včetně státní příslušnosti, fyzického popisu, fotografie a otisků prstů této osoby, jsou-li k dispozici, a jakákoli dostupná informace o možném pobytu této osoby;
- b) kompletní informace o příslušném orgánu, včetně telefonního a faxového čísla a emailové adresy;
- c) originál nebo ověřená kopie rozhodnutí ukládajícího trest, zatýkácí rozkaz nebo obdobné rozhodnutí stejné právní síly a účinku, včetně informace o orgánu, který toto rozhodnutí vydal;
- d) znění příslušných ustanovení právních předpisů dožadujícího státu zakládajících daný trestný čin a popisující trest za takový trestný čin;
- e) popis skutkových okolností každého z trestných činů, pro který je žádáno o vydání, včetně času a místa jeho spáchání a míry účasti na něm;
- f) informace o odsouzení a uloženém trestu, bylo-li ve věci pravomocně rozhodnuto, a o tom, kolik z uloženého trestu zbývá vykonat;
- g) prohlášení, že nedošlo k promlčení trestního stíhání či trestu uloženého pro trestný čin, pro který se o vydání žádá, a znění příslušných ustanovení právních předpisů dožadujícího státu.

ČLÁNEK 9 VYŠŠÍ OVĚŘENÍ

Písemnosti zaslané postupem dle této smlouvy jsou vyňaty z povinnosti vyššího ověření.

ČLÁNEK 10 DODATKOVÉ INFORMACE

Jsou-li informace či dokumenty poskytnuté společně se žádostí o vydání nedostačující, dožadovaný stát to neprodleně sdělí státu dožadujícímu, který požadované informace poskytne do čtyřiceti pěti (45) dnů ode dne vyrozumění.

ČLÁNEK 11 ZJEDNODUŠENÉ VYDÁNÍ

V jakékoli fázi řízení může osoba, o jejíž vydání je žádáno, dát souhlas se svým vydáním před příslušnými orgány dožadovaného státu. Souhlas musí být učiněn svobodně, výslovně a dobrovolně a osoba, o jejíž vydání je žádáno, musí být poučena o svých právech a důsledcích svého rozhodnutí. Jakmile je souhlas dán, nelze jej vzít zpět. Jsou-li splněny další podmínky podle právního řádu dožadovaného státu, osoba je předána ve lhůtě stanovené článkem 13 bez ohledu na to, zda jsou splněny požadavky článku 8.

ČLÁNEK 12 ROZHODNUTÍ

Jakmile je rozhodnuto o žádosti o vydání, dožadovaný stát toto rozhodnutí neprodleně sdělí státu dožadujícímu. Jakékoli úplné či částečné odmítnutí žádosti o vydání musí být odůvodněno.

ČLÁNEK 13

PŘEDÁNÍ VYŽÁDANÉ OSOBY

1. Předání bude uskutečněno do čtyřiceti pěti (45) dnů ode dne vyrozumění dožadujícího státu, že vydání bylo povoleno. Není-li dožadující stát schopen v této lhůtě předání osoby uskutečnit, může být dožádaným státem tato lhůta jednorázově prodloužena o patnáct (15) dní.
2. Pokud nepředvídatelné okolnosti nebo doložené závažné onemocnění znemožní smluvní straně předat či převzít osobu, která má být vydána, musí o tom být druhá smluvní strana vyrozuměna před uplynutím lhůty stanovené v předchozím odstavci a bude dohodnut nový termín předání.
3. Není-li osoba, o jejíž vydání je žádáno, předána v dohodnutém termínu, dožádaný stát může odmítnout vydání této osoby pro stejný trestný čin.

ČLÁNEK 14

ODLOŽENÍ PŘEDÁNÍ

Dožádaný stát může poté, kdy rozhodne o povolení vydání, odložit předání osoby, o jejíž vydání je žádáno, je-li tato osoba trestně stíhána nebo vykonává-li trest v dožádaném státě pro jiný trestný čin, než pro který je žádáno o vydání, a to až do ukončení trestního stíhání či do vykonání trestu. Dožádaný stát o odložení předání informuje stát dožadující.

ČLÁNEK 15

DOČASNÉ PŘEDÁNÍ

Je-li rozhodnuto o povolení vydání a osoba, o jejíž vydání je žádáno, vykonává trest nebo je trestně stíhána v dožádaném státě, dožadující stát může požádat o její dočasné předání. Osoba, o jejíž vydání je žádáno, může být dočasně předána k trestnímu stíhání do dožadujícího státu za podmínek dohodnutých smluvními stranami. Takto předaná osoba musí být v dožadujícím státě držena ve vazbě. Osoba navrátivší se do dožádaného státu po jejím dočasném předání bude konečně předána do dožadujícího státu v souladu s ustanoveními této smlouvy.

ČLÁNEK 16 PŘEDÁNÍ VĚCÍ

1. Bylo-li vydání povoleno, všechny věci nalezené v dožádaném státě, které byly získány v důsledku trestného činu nebo které mohou být požadovány jako důkaz, budou na žádost dožadujícího státu předány v rozsahu dovoleném právním řádem dožádaného státu a s ohledem na práva třetích stran, která musí být respektována.
2. Na základě žádosti dožadujícího státu lze tyto věci předat tomuto státu, i pokud již povolené vydání nemůže být realizováno z důvodu smrti, zmizení nebo útěku osoby, o jejíž vydání bylo žádáno.
3. Pokud tyto věci podléhají zabránění či konfiskaci v dožádaném státě, může si tento stát takové věci ponechat, nebo je předat dočasně.
4. Pokud to vyžaduje právní řád dožádaného státu nebo ochrana práv třetích stran, jakékoli předané věci budou po ukončení řízení bezplatně vráceny dožádanému státu, pokud o to tento stát požádá.

ČLÁNEK 17 ZÁSADA SPECIALITY

Osoba vydaná v souladu s touto smlouvou nemůže být v dožadujícím státě zadržena, trestně stíhána, odsouzena nebo jinak omezena na osobní svobodě pro trestný čin spáchaný před svým předáním, pro který nebylo žádáno o vydání, ledaže:

- a) tato osoba měla možnost opustit dožadující stát a neučinila tak ve lhůtě čtyřiceti pěti (45) dnů od svého propuštění, nebo se na území dožadujícího státu po jeho opuštění dobrovolně vrátila;
- b) příslušné orgány dožádaného státu vysloví souhlas; za tímto účelem dožadující stát předloží státu dožádanému žádost o souhlas doplněnou dokumenty uvedenými v článku 8.

ČLÁNEK 18

DALŠÍ VYDÁNÍ DO TŘETÍHO STÁTU

1. Další vydání osoby, která byla předána podle této smlouvy, do třetího státu pro trestný čin spáchaný před předáním této osoby není možné, ledaže:

a) smluvní strana, která vydala vyžadovanou osobu, souhlasí; nebo

b) tato osoba měla možnost opustit území dožadujícího státu a neučinila tak ve lhůtě čtyřiceti pěti (45) dnů od svého konečného propuštění vztahujícího se k trestnému činu, pro který byla vydána dožadáným státem, nebo se na území dožadujícího státu po jeho opuštění dobrovolně vrátila.

2. Má-li smluvní strana v úmyslu dále vydat takto předanou osobu do třetího státu, předloží druhé smluvní straně, která původně předala vyžadovanou osobu, žádost v souladu s článkem 8 za účelem získat její souhlas s dalším vydáním.

ČLÁNEK 19

PŘEDBĚŽNÁ VAZBA

1. Žádost o předběžnou vazbu může být zaslána přímo mezi ústředními orgány nebo diplomatickou cestou nebo prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie (INTERPOL). Uvedená žádost může být zaslána emailem, faxem nebo jakýmkoli jiným prostředkem elektronické komunikace umožňujícím písemný záznam.

2. Žádost o předběžnou vazbu musí obsahovat popis vyžadované osoby, prohlášení o místě pobytu osoby, je-li známo, stručný popis skutkových okolností, znění právních předpisů upravujících daný trestný čin, prohlášení potvrzující existenci jednoho z dokumentů uvedených v článku 8 písm. c) a sdělení, že formální žádost o vydání žádané osoby bude následovat.

3. Osoba zatčená na základě takové žádosti bude propuštěna po uplynutí čtyřiceti pěti (45) dnů od svého zatčení, jestliže dožadující stát nepředloží dožadánému státu formální žádost o vydání.

4. Propuštění osoby dle předchozího odstavce nebrání jejímu opětovnému zatčení a vydání, budou-li žádost o vydání a podkladové dokumenty obdrženy dodatečně.

ČLÁNEK 20 PRŮVOZ

1. Průvoz přes území jedné ze smluvních stran může být povolen na základě písemné žádosti druhé smluvní strany. Žádost o průvoz:

- a) může být podána jakýmkoli způsobem umožňujícím písemný záznam;
- b) musí obsahovat informaci o popisu, totožnosti a státní příslušnosti vyžadované osoby, popis povahy trestného činu a odpovídajícího trestu, spolu se stručným popisem skutkových okolností případu, prohlášení potvrzující existenci zatýkacího rozkazu nebo záznamu o odsouzení a podrobnosti průvozu a navrhovaného konečného předání.

2. Povolení průvozu se nevyžaduje, pokud bude použita vzdušná přeprava a není plánováno přistání na území smluvní strany, přes které má být průvoz uskutečněn. V případě neplánovaného přistání může smluvní strana, přes jejíž území je průvoz uskutečňován, za účelem dokončení průvozu do druhé smluvní strany požadovat žádost o průvoz podle odstavce 1. Smluvní strana, skrz jejíž území je průvoz uskutečňován, zadrží provázenou osobu až do obdržení žádosti a dokončení průvozu za předpokladu, že tuto žádost obdrží do dvaceti čtyř (24) hodin od neplánovaného přistání.

ČLÁNEK 21 NÁKLADY

Náklady vzniklé z postupu za účelem vydání nese ta smluvní strana, na jejímž území tyto náklady vznikly. Náklady na přepravu vydávané osoby nese stát dožadující.

ČLÁNEK 22

SOUBĚŽNÉ ŽÁDOSTI

Jestliže o vydání totožné osoby žádá jedna ze smluvních stran a třetí stát, druhá smluvní strana rozhodne v souladu se svým vnitrostátním právem, do kterého z těchto států bude osoba vydána a o svém rozhodnutí tyto státy vyrozumí.

ČLÁNEK 23

KONZULTACE A UROVNÁNÍ SPORŮ

1. Ústřední orgány pořádají konzultace ohledně výkladu a použití ustanovení této smlouvy.
2. Jakýkoli spor vyplývající z výkladu a použití této smlouvy bude řešen prostřednictvím diplomatického styku.

ČLÁNEK 24

VSTUP V PLATNOST

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost třicátým dnem ode dne výměny ratifikačních listin.
2. Tato smlouva se uplatní na žádosti podané po jejím vstupu v platnost, i pokud k dotčenému jednání či opomenutí došlo před tímto datem.

ČLÁNEK 25

UKONČENÍ PLATNOSTI

1. Kterákoli ze smluvních stran může tuto smlouvu vypovědět písemným oznámením zaslaným druhé smluvní straně diplomatickou cestou. Výpověď nabude účinnosti šest (6) měsíců po dni, kdy oznámení obdrží druhá smluvní strana.
2. Aniž by byl dotčen odstavec 1, žádosti o vydání podané před ukončením platnosti této smlouvy budou i nadále vyřizovány v souladu s ustanoveními této smlouvy až do okamžiku rozhodnutí o povolení či odmítnutí vydání.

Dáno v Praze dne 15. měsíce listopadu roku 2019, ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce španělském, českém a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozdílného výkladu této smlouvy je rozhodné anglické znění.

ZA
ARGENTINSKOU REPUBLIKU

ZA
ČESKOU REPUBLIKU

**TREATY ON EXTRADITION
BETWEEN
THE ARGENTINE REPUBLIC
AND
THE CZECH REPUBLIC**

The Argentine Republic and the Czech Republic, hereinafter referred to as “the Contracting Parties”,

Motivated by the desire to strengthen and make more efficient the existing international legal mechanisms for cooperation between the Contracting Parties in the fight against crime;

Affirming their commitment to fight against transnational organized crime in a coordinated manner;

Reaffirming their profound will to respect the human rights and fundamental freedoms;

Considering the strong level of mutual trust existing between the Contracting Parties and the mutual improvement of the democratic institutions which constitute the existence of judicial proceedings according to the rule of law;

Convinced of the need to find joint solutions in the extradition area aimed to expedite its proceedings, reduce the difficulties and simplify the norms which rule its practice, without affecting the rights and guarantees of the requested person for extradition;

Have agreed as follows:

**ARTICLE 1
OBLIGATION TO EXTRADITE**

Each Contracting Party agrees to extradite to the other Contracting Party, upon request by one of the Contracting Parties and subject to the provisions of the present Treaty, any person who is found in its territory and is wanted by the competent authorities of the other Contracting Party for prosecution or for imposition or enforcement of a sentence in the Requesting State for an extraditable offence.

ARTICLE 2

EXTRADITABLE OFFENCES

1. Extradition shall be granted for a conduct which constitutes an offence punishable under the law of each of the Contracting Parties by a sentence of imprisonment or other deprivation of liberty for a maximum period of at least two (2) years or by a more severe punishment.

2. Where the request for extradition relates to a person sought for serving a sentence of imprisonment or other deprivation of liberty imposed by a court of the Requesting State for the extraditable offences, extradition shall be granted only if a period of at least six (6) months of such sentence or other deprivation of liberty remains to be served.

3. In determining whether a conduct is an offence against the law of the Requested State:

- a) it shall not matter whether the law of each of the Contracting Parties place the conduct constituting the offence in the same category of offences or describe the offence with the same terminology; and
- b) the totality of the conduct alleged against the person sought shall be taken into account and it shall not matter whether, under the law of each of the Contracting Parties, the constituent elements of the offence differ.

4. If the request for extradition relates to a number of offences, each of which is punishable under the law of each of the Contracting Parties, but some of which do not meet the other requirements of paragraphs 1 and 2, the Requested State may grant extradition for all offences provided that the person is to be extradited for at least one extraditable offence.

5. If the request for extradition relates to a sentence of both imprisonment and a pecuniary sanction, the Requested State may grant extradition for the enforcement of both the imprisonment and the pecuniary sanction.

ARTICLE 3

FISCAL OFFENCES

Where extradition of a person is sought for an offence against a law relating to taxation, customs duties, exchange control or other revenue matters, the extradition shall not be refused on the ground that the law of the Requested State does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, customs duty or exchange regulation of the same kind as the law of the Requesting State.

ARTICLE 4

MANDATORY GROUNDS FOR REFUSAL

Extradition shall not be granted in any of the following circumstances:

1. If the offence for which the extradition is requested is regarded by the Requested State as a political offence. Reference to a political offence shall not include any offence in respect of which the Contracting Parties have assumed an obligation to establish jurisdiction or to extradite pursuant to international agreements to which both Contracting Parties are parties.
2. If the Requested State has substantial grounds to believe that the request for extradition has been made for the purpose of prosecuting or punishing the person sought on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin, language, age, mental or physical ability, political opinion, sex or sexual orientation or that the person's position in criminal proceedings may be prejudiced for any of those reasons.
3. If the prosecution or the sentence imposed for the offence for which the extradition is requested would be barred by reason of lapse of time under the law of the Requesting State.
4. If the request for extradition is made by the Requesting State pursuant to a judgment rendered in absentia unless the Requesting State guarantees that the person sought will have the opportunity to have the case retried in his or her presence in order to be heard, allow his or her right to defense and as a result of this to have a new judgment.
5. If the offence for which the extradition is requested carries the death penalty under the law of the Requesting State, unless that State gives sufficient assurance that the death penalty will not be imposed.
6. If the offence for which the extradition is requested constitutes an offence under military law which is not an offence under ordinary criminal law.
7. If the person sought is requested to be prosecuted, has to stand trial or has been convicted by an ad-hoc court or a court of exception.
8. If the person sought has been finally acquitted or convicted in the Requested State for the same offence for which the extradition is requested or has been pardoned or granted an amnesty in the Requested State.
9. If the person sought is in the Requested State as the result of extradition from a third state and any consent of that third state required for re-extradition is denied.

ARTICLE 5
DISCRETIONARY GROUNDS FOR REFUSAL

Extradition may be refused in any of the following circumstances:

1. If the person sought is being prosecuted in the territory of the Requested State for the same offence or offences for which the extradition is requested.
2. If the offence for which the extradition is requested is regarded under the law of the Requested State as having been committed in whole or in part within its territory or in a place considered under its sovereignty and that State will prosecute that offence.
3. If the offence for which the extradition is requested has been committed outside the territory of either Contracting Party and the law of the Requested State does not provide for jurisdiction over such an offence committed outside its territory in like circumstances.

ARTICLE 6
EXTRADITION OF NATIONALS

The Requested State shall not be bound to extradite its own nationals. Where the extradition is refused solely on this ground, the Requested State shall, upon request of the Requesting State, submit the case to its competent authorities in order that proceedings for the prosecution of the person in respect of all or any of the offences for which the extradition has been sought may be taken. The Requested State shall inform the Requesting State of any action taken and the outcome of any prosecution.

ARTICLE 7
CHANNELS OF COMMUNICATION AND LANGUAGES

1. Each Contracting Party shall appoint a Central Authority for the purposes of the present Treaty. The Central Authority for the Argentine Republic shall be the Ministry of Foreign Affairs and Worship and the Central Authority for the Czech Republic shall be the Ministry of Justice. Each Contracting Party shall notify the other in writing of any change of its Central Authority.
2. Requests for extradition and supporting documents shall be made in writing and transmitted through diplomatic channels.

3. Nevertheless, in case of urgency, requests for extradition and supporting documents may be transmitted directly between the Central Authorities of the Contracting Parties.

4. Requests for extradition and supporting documents, as well as additional information requested under Article 10, shall be accompanied by a translation into the official language of the Requested State.

ARTICLE 8

REQUEST FOR EXTRADITION AND SUPPORTING DOCUMENTS

Request for extradition shall be presented in writing and shall be supported by:

- a) information about the person sought, including nationality, physical description, photography and fingerprints of the person if available, and any other information available about that person's possible location;
- b) complete information of the competent authority, including telephone and fax numbers and e-mail address;
- c) original or a certified copy of the sentence imposed, warrant of arrest or analogue decision having the same force and effect including information about the competent authority that issued that decision;
- d) text of the relevant provision of the law of the Requesting State establishing each offence and describing the penalty for the offence;
- e) statement of the facts of the case for each offence for which the extradition is requested, including the time and place of its commission and degree of participation;
- f) information about the conviction and the sentence imposed, if there is final judgment, and the extent to which the sentence remains to be served;
- g) declaration that states that lapse of time has not occurred in relation to the prosecution or the sentence imposed for the offence for which the extradition is requested and relevant provisions of the law of the Requesting State.

ARTICLE 9
LEGALIZATION

Any documentation sent through the channels established in the present Treaty shall be exempted from legalization.

ARTICLE 10
ADDITIONAL INFORMATION

If the information or documents provided in support of the request for extradition are insufficient, the Requested State shall inform it promptly to the Requesting State who shall provide the requested information within forty five (45) days from the date in which the Requesting State was informed about such request.

ARTICLE 11
SIMPLIFIED EXTRADITION

At any stage of the process, the person sought may consent to be extradited before the competent authorities of the Requested State. The consent must be free, explicit and voluntary and the person sought should be notified about his or her rights and the consequences of his or her decision. Once the consent is given, it is irrevocable. If other conditions under the law of the Requested State are met, the person shall be surrendered within the term stipulated in Article 13 whether or not the requirements of Article 8 have been met.

ARTICLE 12
DECISION

The Requested State shall, as soon as a decision on the request for extradition has been made, communicate that decision to the Requesting State. Reasons shall be given for any complete or partial refusal of the request for extradition.

ARTICLE 13
SURRENDER OF THE REQUESTED PERSON

1. Surrender shall be made within forty five (45) days from the notification to the Requesting State that the extradition has been granted. In the event that the Requesting State is unable to transfer the person sought within that term, the Requested State may grant a one-time fifteen (15) days extension.
2. In case of force majeure or under a proven serious illness which prevents a Contracting Party from surrendering or receiving the person to be extradited, that circumstance shall be notified to the other Contracting Party before the deadline established in the previous paragraph and a new date of surrender and reception may be decided.
3. If the person to be extradited is not surrendered in the time established, the Requested State may refuse to extradite that person for the same offence.

ARTICLE 14
POSTPONED SURRENDER

The Requested State may, after having made a decision to grant the extradition, postpone the surrender of the person sought if he or she is being proceeded against or is serving a sentence in the Requested State for an offence other than that for which the extradition is requested, until the conclusion of the proceedings or the completion of the sentence. The Requested State shall inform the Requesting State about the postponed surrender.

ARTICLE 15
TEMPORARY SURRENDER

Once the extradition is granted and in the case that the person sought is serving a sentence or is being prosecuted in the Requested State, the Requesting State may request for his or her temporary surrender. The person sought may be temporarily surrendered to the Requesting State for prosecution in accordance with conditions to be decided by the Contracting Parties. The person so surrendered shall be kept in custody in the Requesting State. A person who is returned to the Requested State following a temporary surrender shall be finally surrendered to the Requesting State in accordance with the provisions of the present Treaty.

ARTICLE 16

SURRENDER OF PROPERTY

1. When the extradition was granted and at the request of the Requesting State, all property found in the Requested State that has been acquired as a result of the offence or that may be required as evidence shall be surrendered to the extent permitted under the law of the Requested State and subject to the rights of third parties, which shall be duly respected.
2. If the Requesting State so requests, the said property may be surrendered to that State even if the granted extradition cannot be carried out as a result of death, disappearance or escape of the person sought.
3. When the said property is liable to seizure or confiscation in the Requested State, it may retain it or temporarily hand it over.
4. Where the law of the Requested State or the protection of the rights of third parties so requires, any property surrendered shall be returned to the Requested State free of charge after the completion of the proceedings, if that State so requests.

ARTICLE 17

RULE OF SPECIALTY

The person extradited in accordance with the present Treaty shall not be detained, proceeded against, sentenced or have his or her liberty restricted in the Requesting State for an offence committed before his or her surrender for which the extradition has not been requested, unless:

- a) the person has had an opportunity to leave the Requesting State and has not done so within forty five (45) days after his or her release or the person has voluntarily returned to the territory of the Requesting State after leaving it;
- b) the competent authorities of the Requested State give their consent; for the purpose of such consent, the Requesting State shall submit to the Requested State a request for consent accompanied by the documents mentioned in Article 8.

ARTICLE 18
RE- EXTRADITION TO A THIRD STATE

1. Re-extradition of a person surrendered under the present Treaty to a third state for an offence committed before that person's surrender is not possible unless:

- a) the Contracting Party that has surrendered the person sought consents, or
- b) the person has an opportunity to leave the territory of the Requesting State and does not leave it within forty five (45) days of the final discharge in respect of the offence for which that person was surrendered by the Requested State or the person voluntarily returns to the territory of the Requesting State after leaving it.

2. To this effect, the Contracting Party that intends to re-extradite the surrendered person to the third state shall submit to the other Contracting Party that had surrendered the person sought a request according to the Article 8 in order to obtain its consent to the re-extradition.

ARTICLE 19
PROVISIONAL ARREST

1. The request for provisional arrest may be submitted directly between the Central Authorities or through diplomatic channels or through the International Criminal Police Organization (INTERPOL). The said request may be submitted by e-mail, fax or any other electronic means capable of producing a written record.

2. The request for provisional arrest shall contain a description of the person sought, a statement of the location of the person, when known, a concise statement of the facts of the case, a statement of the law relevant to the offence, a statement of the existence of one of the documents mentioned in paragraph c) of Article 8, and a statement that a formal request for extradition of the person sought will follow.

3. The person arrested upon such request shall be set at liberty upon the expiration of forty five (45) days from the date of arrest, if the Requesting State has not presented the formal request for extradition to the Requested State.

4. The release of the person pursuant to the previous paragraph shall not prevent his or her re-arrest and extradition if the request for extradition and supporting documents are subsequently received.

ARTICLE 20

TRANSIT

1. Transit through the territory of one of the Contracting Parties may be granted upon a request in writing by the other Contracting Party. The request for transit:

- a) may be transmitted by any means capable of producing a written record;
- b) shall contain information about description, identity and nationality of the person sought, description of the nature of the offence and applicable penalty, with a brief summary of the facts of the case, statement attesting to the existence of a warrant of arrest or record of conviction and particulars of the transit and ultimate proposed surrender.

2. Authorization for transit shall not be necessary when air travel is used and when a landing is not scheduled in the territory of the transit Contracting Party. In the event of an unscheduled landing, the transit Contracting Party may require the request for transit referred to in paragraph 1 in order to complete that transit to the other Contracting Party. The transit Contracting Party shall detain the person in transit until the request is received and the transit is completed, provided that the request is received within twenty four (24) hours of the unscheduled landing.

ARTICLE 21

EXPENSES

Expenses arising from the procedures for the extradition shall be borne by the Contracting Party in which territory they have arisen. Expenses of transportation of the extradited person shall be borne by the Requesting State.

ARTICLE 22
CONCURRENT REQUESTS

Where one of the Contracting Parties and a third state request the extradition of the same person, the other Contracting Party shall decide according to its national law to which of those states the person is to be extradited and shall notify these states of its decision.

ARTICLE 23
CONSULTATIONS AND SETTLEMENT OF DISPUTES

1. The Central Authorities shall hold consultations on the interpretation and application of the dispositions of the present Treaty.
2. Any dispute arising from the interpretation and application of the present Treaty shall be resolved through diplomatic channels.

ARTICLE 24
ENTRY INTO FORCE

1. The present Treaty is subject to ratification and shall enter into force the thirtieth day after the date on which the instruments of ratification are exchanged.
2. The present Treaty shall apply to requests made after its entry into force, even if the relevant acts or omissions occurred prior to that date.

ARTICLE 25
TERMINATION

1. Either Contracting Party may denounce the present Treaty by giving notice in writing to the other Contracting Party through diplomatic channels. Such denunciation shall take effect six (6) months following the date on which the notice is received by the other Contracting Party.
2. Without prejudice to paragraph 1, requests for extradition presented before the expiration of validity of the present Treaty shall continue to be effected in accordance with the provisions of the present Treaty until the final decision to grant or refuse the extradition.

Done in the city of Prague, on this 25 of November, 2019, in two originals, each in Spanish, Czech and English languages, both being equally authentic. In case of divergence in the interpretation of the present Treaty, the English text shall prevail.

**FOR
THE ARGENTINE REPUBLIC**

**FOR
THE CZECH REPUBLIC**

